

overholdelse af grundloven, når det gælder overholdelse af menneskerettighederne og internationale konventioner, skal man passe på med at lave lovgivning til kanten. Man må altid stille sig spørgsmålet, om det mål, man vil nå, ikke kan nås på en anden måde.

Det er jo sådan set det lidt groteske ved den her sag, at i forhold til at få stoppet de ting, som man syntes var utilfredsstillende ved Tvind, så var det muligt på en anden måde. Det kan godt være, måden havde været lidt langsommere, at den ikke havde været helt så drastisk, men målet kunne være nået på en anden måde.

Vi synes, det er utrolig vigtigt, at man stiller sig selv det spørgsmål, når man bliver præsenteret for – og det blev vi jo i denne her sag af alle, der havde juridisk ekspertise – at de ting, man laver, enten er på kanten eller endog over kanten i forhold til fundamentale rettigheder.

Jeg vil sige til CD's ordfører, at jeg forstår ikke helt uviljen over for at tage den her diskussion. Flere har kaldt højesteretsdommen for historisk, men højesteretsdommen har aldrig været diskuteret her i Folketingssalen, og det er vel relevant at gøre det. At den har været diskuteret i et samråd i Uddannelsesudvalget, er i denne her forbindelse fuldstændig ligegyldigt. Der er som bekendt hverken offentlig adgang eller for den sags skyld mulighed for at referere, hvad der er foregået i udvalget.

Den konservative ordfører, hr. Bendt Bendtsen, havde en argumentationsrække, som gik på, at vi alle har et ansvar, ministeren har et særligt ansvar, og derfor må ministeren stå til ansvar, fordi han har Lovafdelingen under sig. Men det, der så er det interessante, er, at når man spørger den konservative ordfører, hvad konsekvensen er af det, er der jo ikke nogen konsekvens i Tvindsagen. Samtidig siger man nej til et lovråd. Hvad betyder det reelt? Ja, det betyder reelt én eneste ting, nemlig at man ...

Første næstformand (Birte Weiss):

Når der ringes med klokken, betyder det, at der skal være ro i salen – hvis der var medlemmer, der skulle have glemmt det.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg snakker bare til referatet, så det er sådan set ligegyldigt.

Men så er problemet, at der ikke er nogen konsekvens i den konservative holdning. Når man siger nej til et lovråd og samtidig siger, at ministeren skal tage et ansvar, men ikke frem-

lægger noget om, hvad der skal ske, så betyder det, at man har bragt sig selv i en utrolig behagelig situation. Man kan altid fremover som opposition have en undskyldning parat og sige: Det er ministerens ansvar, det er ham, der har lokket os på gale veje, og det kan vi i øvrigt ikke gøre noget ved. Det synes vi er en lille smule billigt.

Det samme gælder selvfølgelig Fremskridtspartiet, som også siger, at regeringen har ansvaret, men som ikke drager nogen konklusion af den ansvarspålæggelse.

Vi synes, at når man har et ansvar, må det få nogle konsekvenser, hvis man gør noget, der er forkert. Derfor synes vi, det er mærkeligt med de partier, som har så travlt med at understrege, at regeringen har et ansvar, men ikke vil tage nogen konsekvenser af det.

Vores konklusion er som bekendt en anden. Vores konklusion er at sige, at det først og fremmest er Folketinget, som må påtage sig ansvaret, og det er de enkelte folketingsmedlemmer. Derfor gælder det om at skabe en situation, hvor vi som folketingsmedlemmer har de bedste muligheder for at lave vores vurderinger.

Det kan vi gøre dels ved at få noget rådgivning fra Justitsministeriets Lovafdeling, men vi kan så sandelig også gøre det ved at etablere et lovråd.

Det lovråd kan, som hr. Aage Frandsen har nævnt, sammensættes på forskellige måder. Det kan være et åbent råd. Det kan være et råd, der sammensættes fra gang til gang. Det afgørende er, at der vil der blive mulighed for at få en uafhængig rådgivning, som kan vejlede folketingsmedlemmerne. Så vil vi komme frem til den situation, hvor folketingsmedlemmernes underskrift på, at de vil overholde grundloven, bliver forpligtende, i modsætning til det, vi ser nu, hvor folketingsmedlemmer skriver under på, at de vil overholde grundloven, og så gør de det ikke. Når de så bliver fanget med hænderne nede i kagekassen, siger de, at det er regeringens skyld. Det synes vi ikke er særlig værdigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Søren Søndergaard (EL) og Aage Frandsen (SF) (se